

Catalunya farà el seu camí

Si el nostre optimisme de catalanistes i republicans d'esquerra provingués d'una confiança en el Parlament espanyol, a hores d'ara ja tindriem motius més que suficients d'estar malhumorats per un pessimisme aclaparador, en el que el plet de l'Estatut fa referència.

Amb tot, el nostre optimisme no s'esfuma, ans al contrari, es manté viu i poixant perquè té les arrels, precisament, dintre Catalunya mateix.

Un home: Macià. La màxima puresa d'esperit, la més alta elevació de cor. Voluntat d'heroi perquè té sang de màrtir, cap tempesta podrà abatre'l.

Un poble: Catalunya. La màxima consciència de la pròpia personalitat feta ideal col·lectiu, tot abrandat i decidit.

Una voluntat: Tot un poble, un poble sencer que ha parlat i ha dit: "Volem ésser lliures!" Per caminar endavant cal estar deslligat. Deslligueu-nos o trencarem les cadenes. Feu que els lligams siguin abraçades de germanor o els segarem com si fossin cadenes odioses d'esclavatge.

La força està en les nostres conviccions i la voluntat vibra a l'impuls d'elles. Via fora! Catalunya vol seguir el seu camí i com que no és egoïsta ofereix les mans a totes les terres germanes per a fer-lo juntes, però Catalunya no vol rèmores.

Visca la llibertat i visca la germanor! Mori l'esclavatge i mori la guerra!

Us plau el lema? Digueu, dones, l'última paraula al nostre plet i acabem, car Catalunya, obeint a un imperatiu biològic del seu poble, no pot estar parada per més temps i amb el consentiment o sense dels Fanjul, els Royos i tota aquesta tropa de piltrafes monàrquiques, farà el seu camí, seguirà avant la seva via i si no s'aparten els aplastarà, perquè contra un poble que s'ha posat en marxa pel camí de la llibertat, tot enarborant l'estandart de la República del poble, no hi han de poder res els diputats monàrquics per més generals que siguin.

M. ROURET CALLOL

Ràpida

Al poble de Villa de Don Fadrique s'ha produït un de tants intents "revolucionaris", provocats un dia sí i altre també, pels anomenats extremistes.

Uns 500 camperols, armats, després de tallar la via fèrria i les comunicacions telegràfiques i telefòniques i inutilitzar maquinària agrícola, es feren forts al camp al darrer d'una paret.

Hi hagué un fort tiroteig entre camperols i la força pública.

Acudiren forces de la guàrdia civil de la capital i l'ordre ha estat restablert.

Resultats pràctics: uns quants morts i ferits, i molts obrers empresonats. Dol i fam.

Després, com a seqüela, el clam demanant la llibertat dels presos i, si reïx, aprofitar un estat sentimental, molt humà, per a tornar-hi.

Mentrestant, els cavernícoles rebentant de tant de riure.

I els obrers... a la figuera.

M. B. A.

Notes polítiques

*** Ha ingressat a la minoria catalana el diputat radical per aquesta "província", senyor Jaume Simó Bofarull, el qual figurà algun temps en l'incident que donà com resultat la qüestió d'incompatibilitat amb la Cambra del diputat radical senyor Emiliano Iglesias.

*** La Direcció General de Seguretat ha prohibit el míting tradicionalista anunciat per avui, a Madrid, acte que havia de celebrar-se al Monumental Cinema i en el qual havien d'intervenir la senyoreta Urraca Pastor, el comte de Vallillano, el senyor Esteve Bilbao i altres oradors.

*** El senyor Gil Robles, defensor del senyor Oriols, encartat en l'atemptat contra Ventura Gassol ha present un escrit sol·licitant la reforma de l'auto de processament.

*** El senyor Ossorio i Gallardo canvià d'escó al Congrés.

Abans se situava al costat dels agraris, però des d'ahir aquests li han retirat el suport.

Entorn de l'Estatut

Els rumors esvaïts.—El discurs d'Azaña anunciat per a dimarts.—La reunió de caps de minoria.—L'avenir de l'Estatut

El senyor Azaña, censurava davant els periodistes, la facilitat amb què es recullen tota mena de rumors per descabellats que siguin, i s'és arribat a l'extrem de complicar-hi al propi cap de l'Estatut.

L'harmonia entre els Ministres, segons les nostres referències, és absoluta i hom pot assegurar, segons els nostres informes, que els primers dies de la setmana pròxima, probablement el dimecres, parlarà el president del Consell per a fixar el criteri del Govern sobre els punts fonamentals de l'Estatut de Catalunya i ho farà interpretant el pensament de tot el Govern.

L'anunci d'aquest discurs del senyor Azaña ha despertat la natural expectació.

Hom afirma que el Govern és propici a arribar a una intelligència clara i decidida amb els grups republicans i disposat a endegar la discussió.

Encara no és ultimada la fórmula que ha d'oferir el Govern, car ha d'ésser objecte de consulta a les minories governamentals.

Tampoc han estat efectuades gestions prop dels caps de minories. Només sabem que dintre la comissió d'Estatut, el seu president, el senyor Bello, requerí els representants del partit radical perquè exposessin concretament el criteri del partit en relació amb les qüestions fonamentals del problema.

Els diputats radicals manifestaren que per això necessitaven conèixer, prèviament, el criteri del Govern.

El senyor Martínez Barrios, amb el qual parlarem de l'assumpte, estimava que no seria difícil arribar a una coincidència amb el Govern si abans, com anuncià el president en el seu discurs, està disposat a acceptar, per considerar-les justes, les orientacions del partit radical, escurçant les distàncies.

El senyor Martínez Barrios creu que l'interès principal és en

l'actitud de la minoria catalana, però això no ha d'ésser preocupació per al Govern ni per als propis catalans, que podrien tornar aïrosament a Catalunya després d'obtenir un Estatut minimalista, que els permetria mantenir la bandera de les aspiracions maximalistes, per a quan, més endavant, es pogués anar a la revisió de l'Estatut.

Preguntat el senyor Martínez Barrios sobre la importància que pogués tenir el discurs que el senyor Lerroux pronunciarà el diumenge a Saragossa, manifestà que el senyor Lerroux no pot dir en aquest discurs res de nou sobre l'Estatut.

—Com sempre — afegí — el senyor Lerroux es declararà partidari que es concedeixi a Catalunya l'autonomia, per ésser compromís adquirit per la República, però amb la parquedat que propugna.

Don Josep Ortega Gasset trobava bé el propòsit del Govern d'endegar el debat, i afegia que ja era hora que el Govern es donés compte que creix l'esperit públic en contra de l'Estatut i que el problema ha traspassat l'esfera parlamentària per a estendre la seva acció política a la influència de l'opinió pública.

☐ Hom deia que els catalans no transigiran amb els destraleigs en els problemes fonamentals de l'Estatut i que s'exterioritzarà una discrepància entre els elements de la Lliga i els de l'Esquerra.

Els agraris, per la seva part, afirmaven que començarien a defensar les vint-i-nou esmenes que tenen presentades a l'article quint i que per a totes sol·licitaran votació nominal.

☐ Es gairebé segur que se suspengui la setmana parlamentària al Congrés, aprofitant els dissabtes i els dilluns, com els altres dies, en sessions de tarda i de nit, amb objecte que el vinent dia 23 puguin estar aprovats la Reforma Agrària i l'Estatut, i per tant, es puguin fer vacances parlamentàries.